

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Justitsministeren af Folkethingetsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds (Schjøth) om Bestikkelse af Sagfører for den, der søger Erstatning for uforskyldt Baretægtsfængsel.

(Forespørgslen findes i Tidenden, Sp. 20.)

Forespørgeren (Schjøth): Den Forespørgsel, som jeg skal tillade mig at stille til den høitærede Justitsminister, lyder saaledes:

Hvorpaa støtter den ærede Justitsminister sin Resolution af 25de Juli 1888 (Nr. 158 i Ministerialtidende A. Nr. 32) om, at det Offentlige kan vægre sig ved at bestikke en Sagfører for den, som i Henhold til Lov af 5te April 1888 søger Erstatning for uforskyldt Baretægtsfængsel?

og Resolutionen er saalydende:

Skrivelse fra Justitsministeriet (til Amtmanden over Hjørring Amt):

§ Anledning af en fra Underretssagfører N. N. fremkommen Begjæring om Bestikkelse af en Sagfører for N. N. under en Sag, som denne i Medfør af § 3 i Lov om Erstatning for uforskyldt Baretægtsfængsel m. m. af 5te April d. A. agter at anlægge ved N. N. Herreds Ret for at søge sig tilkjendt Erstatning, fordi han har været belagt med Baretægtsfængsel, under en ved bemeldte Herreds Politiret til Oplysning om den en Eien-dom overgaaede Iidsvaaede foretagen offentlig Undersøgelse, der afsluttedes ved Amtets Resolution af 7de April d. A. uden Aktions Anlæg, har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 11te ds. forespurgt, om De efter den citerede Lovbestemmelse er berettiget til at gjøre Bestikkelsen af en Sagfører for den Paaagjældende afhængig af et Skjøn over, om der efter de foreliggende Oplysninger er nogen Altelighed eller dog Mulighed for, at Paastanden kan sættes igjennem.

Foranlediget heraf skal man tjenstlig meddele, at Amtet efter Justitsministeriets Formening maa være berettiget til at nægte at bestikke en Sagfører til Udførelse af en Sag som den omhandlede, naar Kravet, der agtes gjort gjældende, skjøntes at være aabenbart ugrundet.

Den ærede Justitsminister yttrede den 22de Oktober i Aar overfor det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein) at jaalænge, man havde den nuværende kriminelle Retspleie, maatte man tage den med alle dens Mangler. Jeg mener nu, at det ærede Medlem havde været berettiget til at svare den ærede Justitsminister, at saa maatte man ogsaa se at benytte alle de Chancer for en retfærdig og omhyggelig Behandling, som den nuværende Retspleie frembyder, naar man skulde være nødt til at finde sig i Manglerne. Men et saadant Skridt til at afhjælpe nogle af disse Mangler, var jo den Lov, som blev vedtaget og stadfæstet den 5te April 1888 om Erstatning for uforskyldt Baretægtsfængsel. Denne Lov har imidlertid ikke kunnet glæde sig ved nogen lynderlig stor Sympathi hos dem, der skulle bringe den til Anvendelse. Forhørsdommerne rundt omkring i Landet have betragtet denne Lov som et Angreb paa sig og have været meget uvillige til — det veed jeg flere Exempler paa — at gjøre Tiltalte bekendt med, at der eksisterer en saadan Lov. § Reglen slipper man bort fra Loven af 5te April 1888 ved at anvende den uheldige Bestemmelse, som blev sat ind i § 3 om, at Forhørsdommeren skulde være i Stand til efter Forhørets Slutning at afgjøre Erstatningspørgsmaalet. Det var efter min Mening en meget uheldig Bestemmelse, der blev sat ind i Loven. Jeg erkjender, at jeg bærer min Del af Skylden for, at man ikke modsatte sig det Forslag, der kom frem i Udvalget i Hjørring om at indtætte denne Bestemmelse, thi den gjør i Virkeligheden i mangfoldige Tilfælde Virkningen af Loven ganske illusorisk. Naar en Mand eller en Kone har siddet arresteret i længere Tid, 3, 4 eller 5 Maanedes — det er næsten det Normale at siddes i Baretægtsfængsel her i Landet — og bliver kaldt op til Dommeren, og han vil have hende til at frasælge den selvstændige